

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐ ของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

เนาวญา ระดิงหิน

¹แขนงวิชาการจัดการพัฒนาสังคม กลุ่มสาขาวิชาการจัดการสังคมและวัฒนธรรม ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, E-mail : naowaya44@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา จำนวน 60 ราย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลโดยการใช้เครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสอบถามเป็นชุดข้อคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็น

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่าการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันเป็นพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.5$, $SD=0.50$) ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการศึกษา ($\bar{X}=3.3$, $SD=0.64$) อายุ ($\bar{X}=3.5$, $SD=0.50$) รายได้ ($\bar{X}=3.8$, $SD=0.40$) และอาชีพ ($\bar{X}=3.6$, $SD=0.49$) มีผลต่อการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในระดับมากที่สุด และปัญหาสุขภาพมีผลต่อการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในระดับมาก ($\bar{X}=2.5$, $SD=0.50$)

คำสำคัญ: สูงอายุ,เทคโนโลยีสารสนเทศ,การรับรู้สิทธิและสวัสดิการ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Information Technology Usage Behavior to Obtain Access to the Perception of Public Rights and Welfare of the Elderly in Wat Racha community, Dusit District, Bangkok

Naowaya Radinghin

¹ Social Development Management, Social and Cultural Management, Department of Social Sciences, Faculty of Humanities and Social Sciences Suan Sunandha Rajabhat University, E-mail: naowaya44@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were to study the information technology usage behavior to obtain access to the perception of public rights and welfare of the elderly in Wat Racha Community, Dusit District, Bangkok and to investigate factors related to the information technology usage behavior to obtain access to the perception of public rights and welfare of the elderly in Wat Racha Community, Dusit District, Bangkok. The sample of this study was 60 elderly people in the Wat Racha Community. A quantitative research was used as the method. Data were collected through the questionnaire, containing set of items to ask for the respondents' opinion.

The results of this study indicated that information technology behavior to obtain access to the perception of public rights and welfare of the elderly in Wat Racha Community, Dusit District, Bangkok showed that the use of internet in daily life was an aspect with lowest level ($\bar{x} = 1.5$, SD = 0.50). In terms of factors related to the information technology usage behavior to obtain access to the perception of public rights and welfare of the elderly in Wat Racha Community, Dusit District, Bangkok, education level ($\bar{x} = 3.3$, SD = 0.64), age ($\bar{x} = 3.5$, SD = 0.50), income ($\bar{x} = 3.8$, SD = 0.40) and occupation ($\bar{x} = 3.6$, SD = 0.49) had the highest level of influence on the perception of public rights and welfare of the elderly in Wat Racha Community, Dusit District, Bangkok. Health problem had a high level of influence on the perception of public rights and welfare of the elderly ($\bar{x} = 2.5$, SD = 0.50).

Keywords: Elderly, Information Technology, Perception, Rights and Welfare

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

ดังนั้น ทุกคนจึงต้องเรียนรู้และสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สูงอายุมีความต้องการพึ่งพาคือคนอื่น เพื่อให้ได้รับการตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic needs) ของผู้สูงอายุ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสม ส่วนผู้สูงอายุในเขตเมืองพบว่าจะไม่ได้รับความอบอุ่นทางจิตใจ เนื่องจากครอบครัวและลูกหลานไม่ให้ความสำคัญและเอาใจใส่อย่างเพียงพอ นอกจากนั้นผู้สูงอายุยังขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลตนเอง และการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาและสังคมตลอดจนการขยายตัวของเมืองและการเกิดระบบสังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ (New Industrialized Countries : NICS) เป็นสาเหตุที่สำคัญทำให้บทบาทของครอบครัวในการดูแลผู้สูงอายุลดลง ขณะเดียวกันผู้สูงอายุในเขตเมืองก็มีสภาพไม่แตกต่างจากผู้สูงอายุในเขตชนบท เพราะผู้สูงอายุเหล่านี้มักถูกทอดทิ้งอยู่บ้านตามลำพังเนื่องจากสมาชิกในครอบครัวต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ซึ่งแบบแผนการหมุนเวียนของการอยู่อาศัยก่อให้เกิดโครงสร้างครอบครัวที่หลากหลาย ประเทศไทยมีครอบครัวเดี่ยวในสัดส่วนที่สูงกว่าครอบครัวขยาย ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบของครอบครัวไทยผันแปรไปตามชีวิตครอบครัว (มาลินี วงษ์สิทธิ์ และศิริวรรณ ศิริบุญ. 2541: 15) ทั้งนี้สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศโลกปัจจุบันเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งคอมพิวเตอร์ได้สร้าง “ยุคแห่งข้อมูล” ขึ้นและได้เปลี่ยนแปลงสังคมในทุกด้าน (Selwyn, 2004) คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตได้ให้ประโยชน์อย่างมากสำหรับชีวิตสมัยใหม่และยังก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อชีวิตและสังคม อาทิ วิธีการทำงาน การสื่อสารการใช้เวลา และความสามารถในการเชื่อมต่อกับทุกแห่งทั่วโลก ซึ่งช่วยให้ผู้คนจากทั่วโลกสามารถแบ่งปันแลกเปลี่ยน ความคิด ความรู้และประสบการณ์ในสาขาต่าง ๆ ได้สะดวก นอกจากนี้ เทคโนโลยีสารสนเทศยังเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ที่สำคัญโดยช่วยให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่นและความสะดวกมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตถูกมองว่าเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เรียนรู้เกี่ยวกับโลกทั้งโลกได้โดยง่าย (Important Internet Facts for Students, 2011)

ผลกระทบของความเจริญทางด้าน IT ที่ต่อมามีชีวิตประจำวันของมนุษย์ ในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ของมนุษย์ในทุกๆ ด้านจนแทบจะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของมนุษย์ไปเสียก็ว่าได้ และทุกทุกวันนี้เทคโนโลยีก็ได้ถูก พัฒนาให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปอย่างไม่หยุดยั้ง เทคโนโลยีเอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ในหลายๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการสื่อสาร การคมนาคม ทำให้มนุษย์สามารถติดต่อถึงกันข้ามทวีปได้โดยใช้เวลาไม่ถึงนาที นอกจากนี้ยังมีด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ ฯลฯ แต่ในขณะเดียวกันเทคโนโลยีก็อาจก่อให้เกิดโทษมหันต์ได้ถ้ามนุษย์นำมาใช้ในทางที่ผิด เช่น การโจรกรรมข้อมูล ลักลอบเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลของธนาคารหรือโรงพยาบาล การสร้างชิปนาฬิกาและระเบิดนิวเคลียร์ต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนก่อให้เกิดโทษอย่างร้ายแรงทำให้เกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมากอันเป็นปัญหาที่เคยประสบ มาแล้ว ดังนั้นจะเห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นเป็นสิ่งที่ยังคงเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับ การดำรงชีวิตของมนุษย์ตราบใดที่เรายังคงต้องพึ่งเทคโนโลยีอยู่ แต่ผลกระทบต่อมนุษย์ที่จะเกิดแก่มนุชนั้นจะร้ายดี มาก น้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับมนุษย์ซึ่งเป็นผู้ประดิษฐ์ คิด ทำ และนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้นั่นเอง ผลกระทบของเทคโนโลยีมีทั้งด้านดีและด้านเสีย หรือทางบวกและทางลบ

ด้านการดูแลผู้สูงอายุตามแบบแผนพัฒนาของ คสช. แม้ปัจจุบันผู้สูงอายุจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และได้รับการดูแลจากภาครัฐอย่างต่อเนื่องผ่านมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาล แต่การทำให้ผู้สูงอายุยืนอยู่ในสังคมปัจจุบันอย่างภาคภูมิใจ ถือเป็นโจทย์สำคัญที่รัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เดินหน้าพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้เหมาะสมกับสถานการณ์ประเทศที่เปลี่ยนไป ทั้งการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการเพิ่มเงินยังชีพขณะเดียวกัน

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การดูแลฝ่ายรัฐสวัสดิการ ยังเป็นหนึ่งในนโยบายที่รัฐบาลได้สานต่อและพัฒนาให้ดีขึ้น กับการมอบเงินยังชีพของผู้สูงอายุ ที่ปัจจุบันได้รับการอุดหนุนจากภาครัฐ ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เดือนละ 600 บาท ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างแท้จริง จากการสำรวจของรัฐบาลผ่านโครงการลงทะเบียนผู้มีรายได้น้อย พบว่ามีกลุ่มผู้สูงอายุที่ยากจน หรือมีรายได้น้อยไม่เกิน 1 แสนบาทต่อปี ซึ่งมีอยู่ประมาณ 2 ล้านคน ที่ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ ทำให้จากนี้รัฐบาลเตรียมเดินหน้าผลักดันการเพิ่มเงินยังชีพของผู้สูงอายุ ให้เพียงพอต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน เป็นรายละ 1,200 บาท ถึง 1,500 บาทโดยวิธีการที่รัฐบาลเตรียมนำมาใช้ เพื่อเพิ่มเงินยังชีพให้กับกลุ่มผู้สูงอายุที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างแท้จริง ประกอบด้วย การระดมเงินทุนจากแหล่งต่างๆ อาทิ กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. หรือกองทุนสนับสนุนการกีฬา รวมถึงผู้สูงอายุที่มีฐานะดีอยู่แล้ว ยอมเสียสละเบี้ยยังชีพคนชราอีกส่วนหนึ่ง จัดตั้งเป็นกองทุนผู้สูงอายุ เพื่อนำเงินไปเพิ่มเบี้ยยังชีพให้แก่คนชราที่มีประมาณ 10 ล้านคน ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี หรือ ครม. นอกจากการเพิ่มเงินยังชีพที่มองว่ามีส่วนจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ รัฐบาลยังเล็งเห็นถึงศักยภาพของคนกลุ่มนี้ และทำอย่างไรที่ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเอง โดยไม่เป็นภาระของสังคม ด้วยการใช้ประสบการณ์ และศักยภาพที่มีให้เกิดประโยชน์ ซึ่งรัฐบาลมีแผนพัฒนาฝีมือแรงงานของกลุ่มผู้สูงอายุ เตรียมความพร้อมก่อนป้อนกลับเข้าสู่ตลาดแรงงานอีกครั้ง จากการตั้งเป้าให้ผู้สูงอายุมีงานทำและมีรายได้เพิ่ม 39,000 อัตรา โดยเฉพาะในชนบทผ่านวิสาหกิจชุมชน พร้อมมาตรการจูงใจให้องค์กรต่างๆ จ้างงานผู้สูงอายุ โดยสามารถนำรายจ่ายไปหักภาษีได้ถึง 2 เท่า รวมทั้งพยายามเพิ่มจำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อให้ประชาชนมีเงินออมไว้ใช้ยามเกษียณ ขณะเดียวกันรัฐบาลยังเตรียมพร้อมในด้านที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ โดยมีการดำเนินงานหลายรูปแบบ เช่น โครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุแบบครบวงจร หรือซีเนียร์คอมเพล็กซ์ ที่รวมสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไว้ในที่เดียวกัน เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า กับการทำให้ประชากรกลุ่มนี้ ยังเป็นกำลังสำคัญของชาติ ผ่านการใช้ความสามารถ และประสบการณ์ที่สั่งสมมาให้เกิดประโยชน์ และมีศักดิ์ศรี ภูมิใจกับการยืนอยู่ในสังคมได้ด้วยตัวเองต่อไป (दनया सूवेतवेतलनः 2560) จากสภาพปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากปัญหาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้สูงอายุและสภาพร่างกายที่เสื่อมถอยทำให้ผู้สูงอายุต้องการความช่วยเหลือและการสนับสนุนการได้รับบริการด้านสวัสดิการสังคมในด้านต่างๆเป็นพิเศษมากกว่าคนบางกลุ่ม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในชุมชนชาววัดราชาเพราะเป็นชุมชนที่มีผู้สูงอายุซึ่งมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมและย้ายถิ่นฐานมาจากต่างจังหวัดเข้ามาอาศัยในชุมชนแห่งนี้ เพราะเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา และปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

แนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

คำว่า “คนชรา” และ “ผู้สูงอายุ” ในต่างประเทศหมายถึง ชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไปซึ่งเป็นวัยเกษียณจากงานแต่ในประเทศไทยถือเอาอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปเป็นเกณฑ์ปลดเกษียณจากราชการและถือว่าเป็นการเริ่มต้นของวัยชราและเนื่องจากเกณฑ์อายุการเกษียณของประเทศต่างๆแตกต่างกันออกไปการกำหนดอายุวัยชราย่อมแตกต่างกันไปด้วย (ณรงค์ วันดี. 2542: 115-116)

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 (พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ให้ไว้ ณ วันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2546 เป็นปีที่ 58 ในรัชกาลปัจจุบัน) ผู้สูงอายุ หมายความว่า บุคคลที่มีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทยตามมาตรา 11 ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และสนับสนุนในด้านต่างๆ ดังนี้

- (1) การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่จัดไว้โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นพิเศษ
- (2) การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต
- (3) การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม
- (4) การพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน
- (5) การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น
- (6) การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม
- (7) การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ
- (8) การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแกหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือถูกทอดทิ้ง
- (9) การให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี หรือในทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว
- (10) การจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง
- (11) การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- (12) การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี
- (13) การอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545-2564)

แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545-2564) ของกรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้ความสำคัญต่อวงจรชีวิตและความสำคัญของทุกคนที่มีความเกี่ยวพันกับผู้สูงอายุไม่ว่าทางใดทางหนึ่งโดยมองว่าผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ สมควรที่ให้ความส่งเสริมโดยมีสวัสดิการจากรัฐ เพื่อเป็นหลักประกันให้ผู้สูงอายุและความมั่นคงของสังคม แผนฉบับนี้มีลักษณะสำคัญ 3 ประเด็นดังนี้

1. ผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่ได้รับคุณประโยชน์ต่อสังคมและสมควรได้รับการตอบแทนโดยมีสวัสดิการจากรัฐ เพื่อเป็นหลักประกันให้ผู้สูงอายุและความมั่นคงของสังคม

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. จำแนกมาตรการในแผนฉบับแรกมีลักษณะแยกส่วนตามด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านมั่นคงทางรายได้และการพึ่งพิง ด้านการศึกษาสังคมและวัฒนธรรม ด้านสวัสดิการที่เป็นลักษณะบูรณาการและแบ่งออกตามเป้าหมายทางยุทธศาสตร์เป็นหลัก

3. กำหนดดัชนีและเป้าหมายเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้บรรลุจุดหมายและเพื่อการติดตามประเมินผลการดำเนินการและมาตรการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ

การศึกษาเกี่ยวกับผู้สูงอายุได้ขยายตัวไปอย่างกว้างขวางวงการวิทยาการว่าด้วยความ ชราภาพของมนุษย์ ประกอบด้วยหลายศาสตร์หลายสาขา ที่จึงเกิดทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุมากมาย (สายสวาท สุวรรณ 2542 : 13- ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ ตัวอย่างเช่น

1. ทฤษฎีทางชีววิทยา (Biological theory) มีนักวิชาหลายท่านได้อธิบายถึงกระบวนการทางชีววิทยาชีววิทยาและการเปลี่ยนแปลงอย่างไรและทำไมจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงในวัยสูงอายุและกล่าวไว้ว่าไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งที่สามารถอธิบายได้ชัดเจนในแต่ละทฤษฎีแต่จะต้องอาศัยกระบวนการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติเข้ามาศึกษาด้วยจึงเข้าใจกระบวนการและเปลี่ยนแปลงที่มากขึ้นทฤษฎีนี้มีทฤษฎีย่อยหลายทฤษฎี

2. ทฤษฎีฮอโมน (Hormonal theory) ทฤษฎีนี้อธิบายว่าวัยผู้สูงอายุจะมีฮอโมนทางเพศน้อยกว่าวัยหนุ่มสาวโดยเฉพาะเพศหญิงที่อยู่ในวัยใกล้จะหมดประจำเดือน

3. ทฤษฎีคอลลาเจน (Collagen theory) ทฤษฎีนี้อ้างถึงทฤษฎีคอลลาเจน ทฤษฎีนี้เชื่อว่าเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุสารที่เกี่ยวกับประกอบ คอลลาเจนและไฟบรัสโปรตีนมีจำนวนเพิ่มขึ้น และเกิดการจับตัวกันมาก ทำให้ใยหดสั้นเข้า ปรากฏรอยย่นมาขึ้นตามผิวหนัง กระดูก เอ็น กล้ามเนื้อ หลอดเลือดและหัวใจ

ชุมชนวัดราชาตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา โดยพื้นที่ในชุมชนเป็นของวัดราชาธิวาสทางวัดจัดสรรพื้นที่ให้ประชาชนใช้เป็นที่อยู่อาศัยเป็นชุมชนต้องเสียค่าเช่าให้ทางวัด หรือเรียกว่า “ชุมชนวัดราชา” ตัด “ธิวาส” ออกเพื่อจำได้ง่าย

ลักษณะเป็นตึกพาณิชย์แต่ใช้อยู่อาศัย หันหน้าสู่ถนนสามเสน คนในชุมชนส่วนใหญ่ทำอาชีพค้าขายในชุมชน รับจ้าง พนักงานบริษัท รับราชการ และเป็นข้าราชการที่เกษียณ ชุมชนวัดราชามีประชากรทั้งหมดจำนวน 427 คน มีจำนวน 197 หลังคาเรือน มีผู้สูงอายุ 70 คน (สำนักงานเขต เขต ดุสิต กรุงเทพมหานคร :2561)

อุไรวรรณ รุ่งไหรณู (2559: บทคัดย่อ) การศึกษาทัศนคติของผู้สูงอายุเกี่ยวกับพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 ทั้งด้านความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเข้าถึงสิทธิ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากผู้สูงอายุตั้งแต่อายุ 60 ปีขึ้นไปที่มีร่วมกิจกรรม ณ สวนสาธารณะของกรุงเทพมหานคร สำหรับความรู้ต่อสิทธิผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุมีระดับความรู้ปานกลาง มีความคิดเห็นต่อสิทธิอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่พฤติกรรมการเข้าถึงสิทธิอยู่ในระดับต่ำ

Waller (1968 : 4) ได้ให้ความหมายว่า สวัสดิการสังคม คือการจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อส่งเสริมสวัสดิการสังคมโดยตรงแก่ประชาชน ในด้านความต้องการที่อยู่อาศัย ในเรื่องครอบครัวและเด็ก อนามัย การปรับตัวให้เข้ากับสังคม การใช้เวลาว่าง มาตรฐานการครองชีพและความสัมพันธ์ทางสังคม และในส่วนด้านการบริหารทางสวัสดิการสังคมให้ปฏิบัติเกี่ยวกับบุคคล กลุ่มชน ชุมชน และสังคม ซึ่งบริการเหล่านี้จะรวมถึงการดูแล การรักษา และการป้องกัน

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วฤณลักษณ์ นพประเสริฐ(2550: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่าการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ ผู้สูงอายุอายุทั้งเพศชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากการศึกษาด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนพบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุดรองลงมาคือสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อวิทยุตามลำดับ สำหรับประเด็นข่าวที่กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุติดตามจากแต่ละสื่อนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุมักเปิดรับข่าวการเมืองจากสื่อโทรทัศน์ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อวิทยุกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในด้านต่างๆโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางจากผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรศาสตร์กับความคาดหวังต่อการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนพบว่าไม่มีเพียงปัจจัยด้านการศึกษาเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือกลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 ราย จากประชากรผู้สูงอายุทั้งหมด 70 ราย (ข้อมูลจากการสำนึกงานเขต เขต ดุสิต กรุงเทพมหานคร :2561) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้คำนวณโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane' 1970:580-581)

$$\text{จากสูตร } n = \frac{N}{1+N(e^2)} = \frac{70}{1+70(0.05^2)} = 59.57... \approx 60$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนของประชาชนที่ใช้ในการศึกษา

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดค่าเท่ากับ 0.5

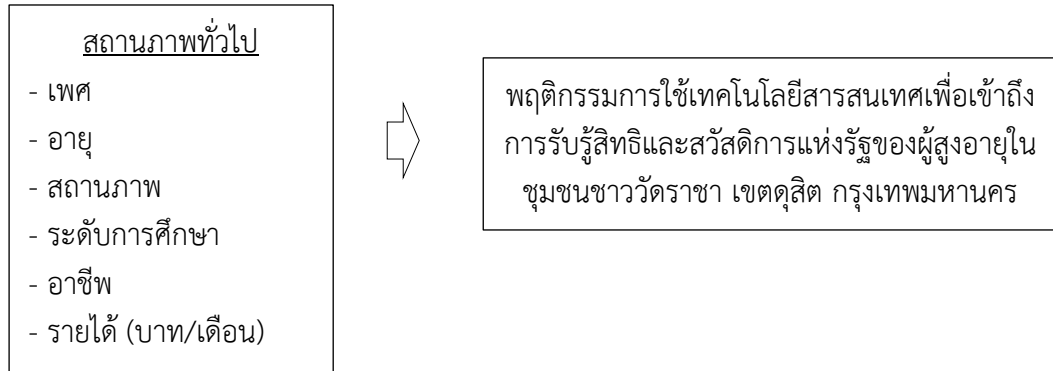
เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ได้ใช้วิธีการสุ่มเลือกแบบง่าย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ประกอบเข้ากับแนวคิดทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทำการสรุปอภิปรายผลและนำเสนอด้วยวิธีการพรรณนา โดยมีกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้ (ภาพที่ 1.1)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด

ผลการวิจัย

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันเป็นพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.5$, $SD=0.50$) (ดังตาราง 1.1)

ตาราง 1.1 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุ

ประเด็นคำถาม	ระดับความจริง/ความคิดเห็น/ การกระทำ (จำนวนคน)				$\bar{X}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
ท่านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชุมชน	24	18	12	6	2.9	0.95	มาก
รัฐมีการให้ความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง	6	12	36	6	2.3	0.78	น้อย
ท่านรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐ	12	48	-	-	3.2	0.40	มาก
ท่านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาสิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐ	6	42	16	-	2.9	0.54	มาก
ท่านมีการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน	-	-	30	30	1.5	0.50	น้อยที่สุด

ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการศึกษา ($\bar{X}=3.3$, $SD=0.64$) อายุ ($\bar{X}=3.5$, $SD=0.50$) รายได้ ($\bar{X}=3.8$, $SD=0.40$) และอาชีพ ($\bar{X}=3.6$, $SD=0.49$) มีผลต่อการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในระดับมากที่สุด และปัญหาสุขภาพมีผลต่อการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในระดับมาก ($\bar{X}=2.5$, $SD=0.50$) (ดังตาราง 1.2)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตาราง 1.2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ประเด็นคำถาม	ระดับความจริง/ความคิดเห็น/ การกระทำ (จำนวนคน)				$\bar{x}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
ระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของท่าน	24	30	6	-	3.3	0.645716	มากที่สุด
อายุมีผลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของท่าน	30	30	-	-	3.5	0.504219	มากที่สุด
รายได้มีผลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของท่าน	48	12	-	-	3.8	0.403376	มากที่สุด
อาชีพมีผลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของท่าน	36	24	-	-	3.6	0.494032	มากที่สุด
ปัญหาสุขภาพมีผลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของท่าน	6	24	30	-	2.5	0.504219	มาก

อภิปรายผล

บทความวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อภิปรายผลได้ดังนี้ ด้านพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุนั้นผลจากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันในระดับน้อยที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้สูงอายุยังคงอาศัยช่องทางในการเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐในรูปแบบเดิม ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ ข่าวประกาศ และสื่ออื่นๆ สอดคล้องกับคุณลักษณะ นพประเสริฐ (2550) ที่พบว่าผู้สูงอายุเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อวิทยุตามลำดับ สำหรับด้านปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษาพบว่าระดับการศึกษา รายได้และอาชีพของผู้สูงอายุมีผลต่อการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในระดับมากที่สุด โดยสามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูง ส่งผลทำให้สามารถเรียนรู้และเข้าใจถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้โดยง่าย และเมื่อครั้งที่ยังประกอบอาชีพ อาชีพดังกล่าวนั้นได้สัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆในชีวิตประจำวัน อีกทั้งผู้สูงอายุที่มีรายได้เพียงพอสำหรับการดำรงชีพที่อยู่ในวัยเกษียณอายุนั้นส่งผลทำให้มีกำลังทรัพย์เพียงพอในการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับอุไรวรรณ รุ่งไทรัญญ (2559) ที่พบว่า ผู้สูงอายุมีระดับความรู้ปานกลางมีพฤติกรรมการเข้าถึงสิทธิอยู่ในระดับต่ำ

สรุปผลการวิจัย

ผลวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระหว่าง 66-70 ปี ส่วนใหญ่อาชีพค้าขายและไม่ได้ทำงาน มีระดับการศึกษา

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประถมศึกษา ผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานครใช้บริการสิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุทุกคน

สรุปผลของปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุจะเห็นว่าผู้สูงอายุเห็นด้วยกับปัจจัยต่างๆซึ่งการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนชาววัดราชามีผลต่อการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุมากที่สุด เพราะภายในชุมชนเสมือนเป็นญาติพี่น้องและมีประธานที่ทำหน้าที่ประสานกับหน่วยงานราชการได้ดี

ผลของช่องทางการประชาสัมพันธ์เพื่อสามารถรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐที่เหมาะสมต่อผู้สูงอายุจะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการมีบทบาทหน้าที่ที่ดี ปฏิบัติงานเข้าถึงผู้สูงอายุ มีการประชาสัมพันธ์โดยการใช้เสียงตามสายของชุมชน การพบปะผู้สูงอายุที่บ้าน ซึ่งผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชาสามารถรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐจากเจ้าหน้าที่อีกช่องทางหนึ่ง มีการวิเคราะห์รัฐจะต้องทำหน้าที่จัดสรรและปฏิบัติให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงสิทธิผู้สูงอายุตามราชบัญญัติ (อุไรวรรณ รุ่งไหรณ, 2559:132)

ผลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ต่อการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ยังไม่พบปัจจัยที่เป็นอุปสรรคมากนัก มีเพียงปัจจัยเรื่องของความจำ ความสามารถทางด้านร่างกายในการประกอบกิจวัตรประจำวันนอกจากมีความเสื่อมตามธรรมชาติและควมอ่อนแอของร่างกาย ที่เป็นอุปสรรคต่อการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐ

ผลของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุ ในชุมชนชาววัดราชา เขตดุสิตกรุงเทพมหานคร พบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันไม่เป็นที่นิยมในกลุ่มผู้สูงอายุในการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐ จะเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอื่น เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และฟังสายตามเสียงของชุมชนในการเข้าถึงรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐของผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาที่พบว่าการแสดงความคิดเห็นของผู้สูงอายุในประเด็นคำถามที่ว่ารัฐมีการให้ความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเพียงพอและต่อเนื่องนั้น พบว่าอยู่ในระดับน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ข้อเสนอแนะว่าหน่วยงานรัฐในทุกระดับ (เช่น สำนักงานเขตดุสิต) ควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมให้ผู้สูงอายุสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆโดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับรู้สิทธิและสวัสดิการแห่งรัฐผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดียต่างๆ และจัดตั้งผู้นำผู้สูงอายุภายในชุมชนเพื่อสามารถคุยกันอย่างเป็นกันเองง่ายต่อการประชาสัมพันธ์เรื่องต่างๆ เนื่องจากเครื่องมือดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อยังประโยชน์ให้แก่ผู้สูงอายุไม่ให้เสียสิทธิที่พึงจะได้รับจากรัฐ

กิตติกรรมประกาศ

บทความฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลือและการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากคณาจารย์แขนงวิชาการจัดการพัฒนาสังคม ภาควิชาสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ว่าที่ร้อยตรีหญิงเพ็ญภา ปาละปินที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะรวมถึงการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดีทำให้บทความฉบับนี้มีความสมบูรณ์ทุกประการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เอกสารอ้างอิง

- กองกิจการผู้สูงอายุ. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2561. จาก <http://www.dop.go.th/th/organization/2>
ช.ชยินทร์ เพร็ชฌูไพศิษฏ์. (2544). **แนวทางและมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย**. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
กรุงเทพมหานคร.
- ณรงค์ กุลนิเทศ. (2555). **การมีส่วนร่วมของชุมชนวัดราชาธิวาสในการป้องกันและรักษาสถานที่เกิดเหตุ**.
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติวิทยาศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เดโช แสนภักดี. (2546). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของสมาชิก
กลุ่มอาชีพ จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปิยภรณ์ เลานบุตร. (2557). **การศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชุมชนหมู่ 7 ตำบลตาหลวง อำเภอสัตตหีบ
จังหวัดชลบุรี**. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา
- ผู้สูงอายุกับเทคโนโลยีสารสนเทศ**. สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2561. จาก [https://www.tci-
thaijo.org/index.php/jiskku/article/view/6101](https://www.tci-thaijo.org/index.php/jiskku/article/view/6101)
- แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2552**. สืบค้น วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ.2561. จาก
<http://sungwai.net/law/9-elder-person-plan-v2.html>
- พจนานุกรมราชบัณฑิตสถาน**. สืบค้นวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ.2561 จาก
<http://libapp.tsu.ac.th/ULIB/dublin.php?ID=569>
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองท้องถิ่น
พ.ศ. 2552**. สืบค้นวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ.2561. จาก
<https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&url>
- สุดารัตน์ สุดสมบุญ. (2557). **สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในประเทศไทย**. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้ ปีที่ 7
ฉบับที่ 1.